

कपालसंधि (क^० + स^०) m. a treaty of peace on equal terms (कपाटसंधि?) WILS. — Vgl. कपाल 8.

कपालस्फोट (क^० + स्फोट) m. N. pr. eines Rakshas (einen Schädel spaltend) KATHĪS. 23, 108, 109.

कपालि s. u. कपालिन् 4, a.

कपालिका (von कपाल) f. gaṇa शर्करादि zu P. 5, 3, 107. 1) Scherbe KAUC. 26. M. 4, 78. 8, 250. MBH. 13, 5013. SUÇR. 1, 268, 12. 2, 12, 20. — 2) Weinstein der Zähne SUÇR. 1, 303, 9. 2, 123, 13. — कपालिक adj. PAÑKAT. I, 239 wohl fehlerhaft für कपालिक.

कपालिन् (von कपाल) 1) adj. mit Schädeln versehen: वयुः (शिवस्य) KUMĀRAS. 3, 78. (समशानम्) माल्यभस्मन्कपालि (die Endung zum ganzen comp.) BUĞ. P. 4, 4, 16. शिरःकपालिन् (von शिरःकपाल) einen Schädel tragend JĠĠ. 3, 243. — 2) m. f. der Sohn (die Tochter) einer Brahmanin und eines Fischers PARĀÇARAPADDH. im ÇKDR. — 3) m. f. = कपालिक (s. d.) Anhänger einer bestimmten Çiva'itischen Secte: ततः प्रविशति कपालि-नोद्वयधारिणी श्रद्धा PRAB. 56, 13. 37, 7. Ind. St. 2, 287. — 4) m. a) ein Beiname Çiva's H. 199, Sch. HALĪ. im ÇKDR. Çiv. कपालिन् st. कपालिन् MBH. 2, 1641 (vgl. पिनाकिम् 1642). — b) N. pr. eines der 11 Rudra MBH. 1, 2567, 4826. HARIV. 11332, 14170. VP. 121. MIT. 142, 8. — c) N. pr. eines Dieners von Çiva VJĀPI zu 210. HARIV. LAGL. I, 313. — 5) f. Bez. einer Form von Durgā (als Gemahlin des Çiva-Kapālin) H. 206. HARIV. LAGL. II, 216.

कपि m. Uṇ. 4, 145. 1) Affe AK. 2, 3, 3. H. 1201. MED. p. 2. RV. 10, 86, 5. AV. 3, 9, 4. 4, 37, 11. 6, 49, 1. NIR. 3, 18. M. 11, 154. R. 1, 1, 63. SUÇR. 1, 111, 2. R. 1, 23. तस्य यथा कप्यासं पुण्डरीकमेवमन्तिणी KHĀND. Uṇ. 1, 6, 7. f. कपि und कपि gaṇa वल्हादि zu P. 4, 1, 45. कपित्व der Zustand eines Affen R. 5, 2, 15. — 2) Elephant H. c. 173. — 3) N. einer Pflanze: Emblica officinalis Gaert. (धात्रिका) nach ÇABDAM. im ÇKDR. eine Species von करञ्ज nach ÇABDĀ. im ÇKDR. — 4) Weihrauch MED. Vgl. कपिज, कपितैल, कपिनामन्, कपिल, कपिश, कप्याध्य. — 5) Sonne H. c. 7. Vgl. कपि. — 6) ein Bein. Viṣṇu's oder Kṛṣṇa's H. c. 74. MED. Neben कपिल MBH. 13, 7045. Vgl. कपिन्द्र. — 7) N. pr. des angeblichen Verfassers von VS. 2, 16. Ahn Kāpja's ÇAMK. zu BRH. ĀR. Uṇ. 3, 3, 1. ein Sohn Urukshaja's VP. 431 (var. I. कवि). कपयः PRAVARĀDH. in Verz. d. B. H. 62, 13. कपिश्यापर्णयाः gaṇa कर्तकौत्रपादि zu P. 6, 2, 37. — Viell. von कम्प Ind. St. 1, 217, 343.

कपिकचकु (कपि + कचकु) f. N. einer Pflanze, Mucuna prurius Hook., AK. 2, 4, 3, 5. Nach BHAR. und H. 1131 auch कचकु.

कपिकचकुलोपमा (क^० - पाल + उपमा) f. N. einer Pflanze (अतुकाल-ता) RĀGĀN. im ÇKDR.

कपिकचकुरा (क^० + क^०) f. = कपिकचकु ÇABDAM. im ÇKDR.

कपिकन्दुक (कपि + क^०) n. Schädel (Spielball der Affen) ÇABDĀ. im ÇKDR.

कपिका (von कपि) f. N. einer Pflanze (नीलसिन्दुवरवृत्त) RĀGĀN. im ÇKDR.

कपिकेतन (कपि + के^०) m. ein Bein. Arjuna's, des 3ten Sohnes von Pāṇḍu, MBH. 14, 2457. — Vgl. कपिधन, वानरकेतन.

कपिकेश (कपि + केश) im Veda der Accent auf jeder beliebigen Silbe ÇANT. 4, 5.

कपिकैलि (कपि + कैलि) m. N. einer Pflanze (कैलिविशेष) RATNAM. im ÇKDR.

कपिङ्गल s. u. कपिञ्जल.

कपिचूडा f. = कपिचूत RĀGĀN. im ÇKDR.

कपिचूत (कपि + चूत) m. Spondias mangifera (आम्रातक) TRIK. 2, 4, 8.

कपिज (कपि + ज) m. Weihrauch RĀGĀN. im ÇKDR. — Vgl. कपि 4.

कपिजाङ्गिका f. eine Art Ameise RĀGĀN. im ÇKDR. Unter d. W. तैल-पिपिलिका wird कपिजाङ्गिका geschrieben.

कपिञ्जल 1) m. Haselhuhn NIR. 3, 18. 9, 4, 5 (wo eine Var. कपिङ्गल). TRIK. 2, 8, 25 (तित्तिरि). RĀGĀN. (तेजल) im ÇKDR. VS. 24, 20, 38 (23, 3). TS. 2, 3, 1, 2. ÇAT. BR. 1, 6, 3, 3. 5, 3, 4, 4. KĀTJ. ÇA. 20, 6, 6, 9. 21, 1, 12. PĀR. GRUJ. 1, 19. BRH. DEV. in Ind. St. 1, 118. SUÇR. 1, 73, 7. 78, 14. Verz. d. B. H. No. 897. Verschieden von तित्तिरि VJUTP. 118. BUĞ. P. 6, 9, 5. Nach RĀGĀN. im ÇKDR. = चातक. — 2) m. N. pr. eines Mannes KĀD. in Z. d. d. m. G. VII, 584. eines Sperlings (चटक) PAÑKAT. 103, 20. fgg. — 3) f. ला N. pr. eines Flusses VP. 183. — Zerlegt sich in क + पिञ्जल; vgl. कुपिञ्जल.

कपिञ्जलार्म (क^० + अर्म) n. N. pr. einer Localität (?) P. 6, 2, 90, Sch.

कपितैल (कपि + तैल) n. Weihrauch BHĀVAPR. im ÇKDR. — Vgl. कपि 4. und कपिज.

कपित्व wahrsch. oxyt. wie अश्वत्थ P. 4, 3, 140, Sch. m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. m. N. eines Baumes, Feronia elephantum Corr., n. die Frucht AK. 2, 4, 2, 1. H. 1131. AINSLE 1, 161. 2, 82. MBH. 1, 2830. 3, 11569. 13, 635. R. 2, 91, 30. 3, 17, 8. SUÇR. 1, 137, 4. 369, 6. 377, 21. अश्वत्थं कपित्वं श्लेष्माणं शमयति 148, 16. 210, 1. 2, 13, 1. Auch कपित्वक R. 5, 16, 2. — कपित्व für कपि-स्थ Standort der Affen (vgl. कपिप्रिय) wie अश्वत्थ für अश्व-स्थ.

कपित्वलच् (क^० + लच्) n. (sic) die Rinde der Feronia elephantum Corr. (एलवालुका) RĀGĀN. im ÇKDR.

कपित्वपर्णी (क^० + पर्णी) und कपित्वानी f. N. einer Pflanze (चित्रप-त्रिका, चित्रा, सुरसा) RATNAM. im ÇKDR.

कपित्वास्य (क^० + आस्य) m. eine bes. Art Affe (dessen Gesicht der Frucht des Kapittha gleicht) TRIK. 2, 3, 6. — Vgl. गोलाङ्गल.

कपित्विनी f. eine an Kapittha reiche Gegend gaṇa पुष्करादि zu P. 5, 2, 135.

कपित्विल von कपित्व (चतुर्धर्षण) gaṇa काशादि zu P. 4, 2, 80.

कपिधन (कपि + धन) m. ein Bein. Arjuna's AK. 2, 8, 2, 52. TRIK. 2, 8, 17. H. 709. BHAG. 1, 20. BUĞ. P. 1, 14, 22. — Vgl. कपिकेतन.

कपिनामन् (कपि + ना^०) m. Weihrauch RATNAM. im ÇKDR. — Vgl. कपि 4.

कपिपिप्पली (कपि + पि^०) f. N. zweier Pflanzen: 1) = रक्तापामार्ग (s. अग्रामार्ग) VĀIDJ. im ÇKDR. — 2) = सूर्यवर्तवृत्त RATNAM. im ÇKDR.

कपिप्रभा (कपि + प्रभा) f. = कपिकचकु ÇABDAR. im ÇKDR.

कपिप्रभु (कपि + प्रभु) m. Herr der Affen, ein Bein. Rāma's, welcher mit Hilfe der Affen Lākā eroberte, ÇABDAR. im ÇKDR.

कपिप्रिय (कपि + प्रिय) m. 1) Spondias mangifera RĀGĀN. im ÇKDR. Vgl. कपिचूत. — 2) = कपित्व ĠATĪDH. im ÇKDR.